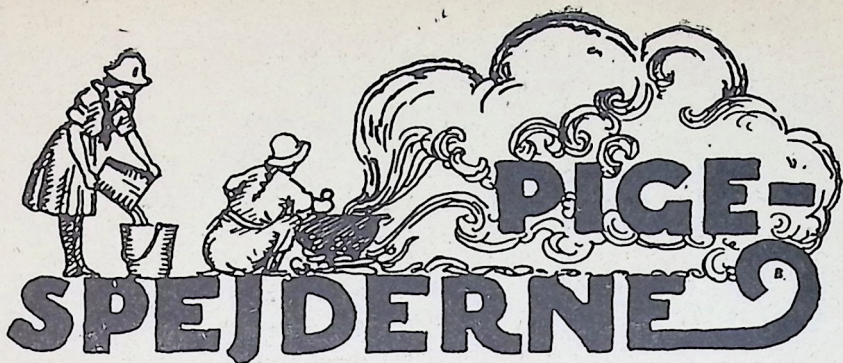

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
ved Divisionschef Frk. J. M. PETERSEN, Horsens. — Alle Indsendelser sker gennem
Tropsf. Frk. INGE BOYE-PETERSEN, Thingstedholm, Horsens.

Nr. 3

15. Marts

1920

Lejrforberedelser II.

Det er ikke een men flere Gange blevet hævdet af Mennesker, som forstaar sig paa Spejdersager, at Patruljen er Spejderorganisationens vigtigste Led. Hvis dette virkelig er Tilfældet, saa maa Patruljens Maade at tage Lejrlivet paa være afgørende for Lejrens mere eller mindre heldige Udfald. Deraf følger atter, at Patruljens Lejrforberedelser maa foretages med megen Omtanke.

Enhver Patrulje bør have et Depot, d. v. s. et Sted, hvor den samler alle de Ting, som efterhaanden bliver Patruljens Ejendom. Dette Depot skal være Patruljens Stolthed, og det skal være dens Maal at faa det saa vel udrustet som muligt, og de Ting, som opbevares i det, maa af Patruljen holdes i fineste Stand. Jeg kender en Patrulje, som samler ind til Patruljedepotet som Ravne, og som kun yderst modvilligt tillader deres Tropsfører at efterse det. De ved nemlig, at hun samler lige saa energisk sammen til Tropsdepotet og derfor maaske kunde fristes til at beslaglægge nogle af Patrul-

jens Sager. I alle Tilfælde findes der i Tropsdepotet en Thesi, som Patruljens Spejdere bestemt fastholder deres Ejendomsret til. Det forlyder, at Føreren nu kun faar Adgang til Patruljedepotet med bagbundne Hænder.

Patruljedepotet skal helst indeholde følgende: En Spand, et Vandfad, en Kasse med alt til Støvlepudsning, en Kasse med de nødvendige Sy- og Stoppesager, en Kasse med Forbindsager, mindst to Sæt Signalfag og mindst 2 brugbare Lommelamper, en Spade, en Økse, en Keddel eller Kasserolle, en Thesi, et Tov til Kastning af Redningsreb, et Tov til at lave Baare med, to Tværstænger til Baare og endelig det som Regel forfærdelige Patruljeflag. Lad mig sige det straks, at Patruljeflaget er udmærket i Lejr og paa eventuelle Patruljeture, men lad det blive hjemme paa Tropsturene, der pynter det ikke. Hvis Patruljen saa endelig er den lykkelige Ejer af et Telt, saa er det hele fuldkomment.

Alle de ovennævnte Ting skal Patruljen efterhaanden se at anskaffe sig, og det er i dens egen Interesse at holde det

altsammen i saa god en Stand som muligt.

Hver Ting skal være mærket med Troppens Navn og derefter Patruljenummeret. Hver Spejder i Patruljen har sine Ting at bære og passe paa, saa Spejderne i Tilfælde af hurtig Udrykning straks er klar over, hvad de skal tage med, og hvorledes det skal bæres. Endvidere skal Spejderne vide, at indtil Tingene igen afleveres i Patrulj depotet, har hver enkelt Ansvar for de Ting, som de har med.

Inden Patruljen tager af Sted til Lejren, maa Patruljeføreren nøje vaage over, at hver Spejder i Patruljen faar netop det med i sin Oppakning, som skal med og hverken mere eller mindre. Patruljeføreren skal efterse det hele og undersøge, om alt er forsvarligt mærket med Nummer. Patruljeføreren skal i det hele taget baade under Forberedelserne og i selve Lejren være fuldstændig Fører for sine Spejdere og tage alle Stød af for Tropsføreren; denne har nemlig i Almindelighed nok at tage Vare paa.

Patruljeføreren maa inden Lejren sætte Spejderne ind i, hvad Lejrliv egentlig er. Hun maa gøre dem begribeligt, at i en Lejr gælder det mere end noget andet Sted om, at hver udfører sit Arbejde med Omhu og Omtanke og ikke sløjer af og prøver at slippe udenom. Hun maa selv foregaa Spejderne med et godt Eksempel i den Retning, som for Resten i alle andre. I selve Lejren maa hun i endnu højere Grad end til daglig passe paa sine Spejdere. Hun skal i Forvejen vide, om der er en af dem, der ikke taaler at anstreges ret meget, om der er en, der

ikke kan taale at spise al Mad*, om der i det hele taget er nogle der skal tages særligt Hensyn til. Tropsføreren kan umuligt huske alt dette, men Patruljeføreren bør gøre det.

Patruljeføreren bør ved de sidste Møder før Lejren saa vidt mulig demonstrere for Patruljen, hvad der antagelig kan ske i Lejren, og hvordan hver enkelt Spejder har at forholde sig. Hvis hun kan faa fat i Lejrinstrukserne, saa bør hun gennemgaa dem med Spejderne, og Egnen omkring Lejren bør hun nøje gennemgaa med dem paa Generalstabskortet, saa de i Forvejen kender noget til den. Hver Patrulje i Troppen bør endvidere forberede sig paa at underholde de øvrige en Aften ved Lejrbaalet. Hvis en Tropsfører i en Lejr har Patruljeførere med sig, som helt igennem forstaar at gøre deres Pligt, saa er det slet ingen Sag for hende at gøre Lejren morsom og fornøjelig, men hvis hun skal bruge sin Tid til alt det, som Patruljeførerne burde have gjort for hende, saa kan hun umuligt overkomme det hele. Altsaa Patruljeførere -- hæng i!
J. C.

Fra Redaktionen.

Der indløber daglig Beklagelser fra Troppe, over at de ikke har modtaget Blade i Slutningen af 1919. Den nuværende Redaktion beklager, men fralægger sig ethvert Ansvar for Bladets Ekspedition i foregaaende Aar.

*) Redaktionen frygter for, at ovenstaaende Udtalelse om Maden kan faa vidtrækkende Følger, og skynder sig derfor at bemærke, at alle kan taale at spise Havregrød.

Redaktionen har fra en Patruljefører modtaget følgende Artikel, som burde virke som et Opraab til alle danske Pigespejdere om at være beredt til at tage fat paa deres Arbejde med mere spejdermæssig Alvor. Vi er imidlertid bange for, at Indsenderen dømmer alle Pigespejdere fra nogle uheldige Tilfælde, men lad os saa haabe, at Artiklen her maa bevirke, at de „uheldige Tilfælde“ ganske forsvinder.

Et Alvorsord.

Hvis Danmarks kommende Dage skal lyse med Morgenskær, da maa vor gamle Moder fostre sin Ungdomshær, saa frisk som Suset i Skoven, saa stærk som Bølgen i Fald, en Ungdom, der ejer en Fremtid, fordi den vil, hvad den skal.

Hører vi med til Danmarks Ungdom og til dets Fremtid? Ja, vi gør. Og vi er blandt den Ungdom, der engang i Fremtiden skal bære vort Land frem. Ved du af det, du unge? Er du stolt over din Plads i den danske Ungdom? Hvorledes kan det kendes paa dig? Der mangler mangt og meget blandt os Pigespejdere i mange Maader. Har vi nogen Sinde spurgt os selv „Hvorfor er jeg Spejder?“ Og mon Svaret ikke vil blive af mange Arter. Der findes Spejdere, som kun kalder sig Spejdere. De har en Uniform, og de har ofte (meget ofte) Armen fuld af Duelighedstegn, men hvad er de saa for Pigebørn. Jeg har Gang paa Gang i mine Spejperaar truffet den Slags Pigebørn. Deres Spejderlov kan de maaske udenad, og prøv saa at spørge dem, om de prøver at leve efter den og viser deres yngre Kammerater et godt Eksempel; de vil slaa en Haanlatter op og spørge dig, om du har det rigtigt godt. De samme Pigebørn er umaadelig stolte af deres Uniform, fordi de ved, at Folk vil lægge Mærke til dem, naar de viser sig paa Gaden eller andre Steder i den. Men i Stedet for at gavne deres Uniform og deres Korps, skader de det umaadeligt. Inden

de nemlig har gaaet 100 Skridt, vil de have et Slæng af Dreng og unge Mennesker om sig, og pjattende, grinende og støjende kommer dette Slæng gennem Gaden og Folk vender sig med Undren og siger: „Er det Spejdere!“ Det er et sygeligt Punkt hos mange, mange Pigebørn, at de tror, at deres Kammerater ser op til dem og respekterer dem, fordi de kender en hel Masse Dreng. Hvor maa vi saa være langt nede: At tænke sig at endogsaa Pigebørn, der er Spejdere, paa Gaden, paa Bal og andre Steder under Latter og Hvin søger at henlede Opmærksomheden paa sig.

Paa et Spejdermøde for nogen Tid siden sad jeg ved Siden af en Tropsassistent, der brugte nogle forfærdelige Udtryk, ja, hun generede sig ikke for at bande. Jeg sagde da til hende: „Bander en Spejder?“ hun svarede meget overlegent: „Hold Kæft!“ Derefter stak hun og hendes Kammerater Hovederne sammen og sagde: „Aa, hvor er hun barnlig!“

Nu spørger jeg, om det virkelig er den almindelige Opfattelse blandt Spejderne, at Spejderloven kun gælder for Rekrutter; man faar undertiden den Opfattelse. Jeg har indset, at vi Spejdere maa tage ganske anderledes fat, hvis vi skal vise, at vi har Respekt for vor Spejderlov, og at den virkelig skal faa nogen Betydning for os.

Vi maa ikke tro, at vi er Spejdere alene for at more os, have det behageligt og lade andre trække Læset, nej, hver enkelt Spejder maa tage sit Arbejde i Tropaen. Det kan maaske i mange Tilfælde være vanskeligt, da jeg kun altfor godt ved, at der er Spejdere, der aldeles ikke ønsker at tage deres Arbejde ogsaa.

I Grunden findes der intet bedre end at være Spejder. Vi er unge og friske. Friske i Sjæl og Sind, al Lærdommens Støv og det daglige Halloj glemmes blandt muntre Kammerater, naar vi med en frejdig Sang vandrer mod Skoven for at hente Sundhed med os hjem. Saa er Spejderen i sit Es. Det gode Humør smitter, alle straalere om Kap med Solen. Det er

Ungdom, det er Liv. Herlige Spejderliv! I saadant Tilfælde er det let at være Spejder, der kan vi alle være med. Men lad os kigge udenfor, naar Spejderen er borte fra sine Kammerater, og er midt i det, vi kalder Pligt. En Dør smækker i, en Hat klynges op paa Knagen, en Spejderpige træder ind i Stuen. Hun smider sig paa Sofaen og forlanger sin Mad. Det kunde ikke falde hende ind selv at ulejliges sig ud i Køkkenet for at varme den, saa at Pigen snart kunde være færdig, eller for at Moderen nu kunde faa Fred. Skal hun et Ærinde i Byen eller hjælpe lidt i Hjemmet, hvor er saa den glade friske Spejder? Jo, se nærmere efter, hun sidder paa en Stol og hænger med Hovedet, og sikken et Ansigt! Hun er slet ikke til at genkende, og hun siger gnavent: „Jeg skal da osse altid bestille noget!“ Saa siger Forældrene: „Og du er Spejder!“

Dette er kun et ringe Eksempel paa, hvorledes Spejderen undertiden er i Hjemmet, for ikke at tale om Skolen. En Spejder møder ikke sjældent uforberedt i Skolen og generer sig heller ikke for at være nærværende. Vi kender det kun alt for godt. Lad os for alt i Verden være fri for Hængehovederne; men Spejder, find den gyldne Middelvej, søg Hjælp hos dine Spejderkammerater. Kommer der noget i Vejen i dit Hjem for Spejderkorpsets Skyld, enten din egen Opførsel eller en eller anden Misforstaaelse, saa tal med din Fører eller dine Spejderkammerater om det. Der gives utallige Maader, hvorpaa gode Kammerater kan hjælpe hinanden.

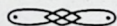
„En Ungdom, der ejer en Fremtid, fordi den vil, hvad den skal“. Er der noget, vi unge trænger til at lære, saa er det dette. Hvor mange af os søger ikke altid saa fiiffligt væk, naar vort Arbejde begynder at blive ubehageligt. De fleste af os har vel nok baade een og flere Gange svigtet lige i det afgørende Øjeblik. Men det ved jeg, at der gives ogsaa Spejdere, som altid gør deres bedste for ikke at svigte deres Spejderlov og deres Motto

trods mange Anstrængelser; thi det maa vi alle vide, det kan koste os meget at leve som en virkelig Spejder, det er uendelig svært — — — men det kan lykkes.

Der findes mange *rigtige* Pigespejdere rundt om i Landet og det er dem, der holder os andre oppe; men desværre er der endnu for mange, som kun hører og læser og ikke tager ved Lære, men lader staa til.

„Vaagn, du danske Spejder, nu er det ikke Tid til at sove“. Er du beredt til at modtage dine Søstre fra sønden Aa, eller skal de finde os sløve og ligeglade? Kald du det „at være beredt“, fordi du stiller i Uniform, har du ikke endnu forstaaet, at dit Spejderliv rummer alt, hvad du kan hige efter. Stræb dog efter at være beredt.

En Kammerat.

En Løgnehistorie.

„Du vil altsaa dermed paastaa, at man skal være begavet for at kunne lyve?“ „Ja, og jeg vil endog driste mig til at sige, at naar Spejdernes første Bud hedder: „En Spejders Ord staaer til troende“, saa er det blot, fordi de fleste Spejdere er for dumme til at stikke en rask, lille Plade!“

Selv om min Onkel (denne Samtale førtes nemlig mellem min — som Læserne allerede har opdaget — ikke-spejdervenlige Onkel og mig) fortrød, at han havde povet sig saa langt ud under vor heftige Diskussion, tog han i alle Tilfælde ikke sin Paastand tilbage, selv ikke da jeg — benyttende mig af Lejligheden — sagde: „Jeg vil vædde paa, at jeg, som dog er Spejder, paa Stedet kan fortælle en Historie, som der ikke er et sandt eller sandsynligt Ord i. Vædder vi?“ (Læseren maa nu ikke tro, at Ideen med Løgnehistorien er min egen; den er tværtimod gammelkendt). Onkel fremkom nu med Betingelser for Væddemaalet, og

skönt der stod Værdier paa Spil, slog jeg til og begyndte:

„En elskværdig Onkel, der allerede havde en Del Forstand paa Spejdervæsenet, men ønskede at vide endnu mere, rejste en Søndag Formiddag til en nærliggende By for der at tage paa Troptur med de af ham højtagtede Pigespejdere. Paa Vejen købte han Berlingskes Søndagsnummer, men søgte forgæves der efter et Indlæg i en Polemik om Spejdersagen.

Da han ankom til Bestemmelsesstedet, fandt han, skønt han kom et Kvarter for tidligt, Spejderne parate til at gaa. Som sædvanligt ærgrede han sig over den overdrevent pertentlige Maade, Spejderne var klædt paa; her maa dog indskydes, at de ikke bandt deres Tørklæde saa fikst som Brædstrup-Spejderne. — Tropsføreren var, da det netop var den 15., i Færd med at uddele Bladet „Pigespjederne,“ der som altid var i Pragtbind og forsynet med talrige Illustrationer.*) Naa, det var jo egentlig ikke saa sært, det var flot; Prisen var som bekendt umaadelig høj.

Spejderne og deres Gæst marscherede nu af Sted, og Udturen formede sig nærmest som et Triumftog for dem: Folk hilste forekommende, men tog iøvrigt ikke megen Notits af dem, Bønderbørnene smilte elskværdigt og trakterede dem med udsøgte Artigheder, medens Køterne hurtigt og høfligt flyttede sig bort fra Vejen for at give Plads.

Paa Turen spillede et stort Orkester og Spejderne gik taktfast og stødte til Tonerne deraf; Orkestret afløstes nu og da af Pigespejdernes melodiske Sang efter deres snart opslidte Pigespejdersangbog.

Undervejs mødte de for Resten en anden Pigespejdertrop, hvis Tropsfører kom sjuskende langt bagved Troppen, da hun ikke kunde følge med. „Hvad er det for en Trop?“ spurgte Onklen. „Aah, det er Varde; efter deres Maanedsrapport at dømme spiller Spejderne en mere dominerende Rolle end deres Tropsfører.“

*) Den ærede Indsender tænker aabenbart paa Oktober-Nummeret.

„Maanedsrapport? Hvad er det? „Det er en Skrivelse, som alle Tropsførere indsender nøjagtig den 2den.“) Og deri fremstiller Føreren kort og klart, uden al Udenomssnak om Temperatur, Vejrforhold og Stemningen paa Tropsturen, hvad Troppen har bestilt. Man siger, at navnlig Sjølunds og Koldings Rapporter er lange, og at Hjørring altid har været tilfreds med, hvad der stod om dem.“ „Hør“, sagde den spejderinteresserede Herre, „fortæl mig lidt om de andre Troppe. Hvordan er f. Eks. Horsens?“ „Det er en meget lidt afholdt Trop. Det eneste, de gjorde godt, var at modtage de sønderjydske Troppe med Vrangvilje; dem vil vi jo helst være fri for at faa nærmere Forbindelse med.“

„Og Aarhus?“ „Den gaar jævnt og stille frem. Endvidere er Svendborg-Spejderne berømt for deres sirlige Paa-kledning og Aalborg-Troppene for deres opsigtsvækkende Begivenheder; men de Troppe, vi kender bedst her i Jylland, er dog alligevel Viborg, 1ste By o. l.“

Da Tropsføreren havde givet Herren disse med Sandheden overensstemmende Oplysninger, var man kommen til Bestemmelsesstedet, og der legede Troppen en Terrænleg, som endte med, at det tabende Parti hjertelig hylde det sejrende. —

Derefter holdtes der Hvil, og medens Spejderne nu forgæves søgte at faa deres Frokost til at glide ned, udtalte Tropsføreren højlydt sin Glæde over, at jyske Chef ikke var med paa Turen den Søndag.

„Hun plejer nemlig,“ tilføjede Føreren henvendt til Gæsten, „at komme her hver Søndag, da hun jo ikke har andet at bestille.“

„Er det ikke jyske Chef, som altid ligger i Strid med fynske Chef?“ spurgte Herren.

„Jo, netop, og det er ogsaa — — — —“

„Hold op! hold op! Jeg vil ikke høre et Ord mere af det forbistrede Spejdervovl,“ udbrød Onkel fortvivlet og rasende over den Ordflom.

*) Hør! Hør!

„Du indrømmer altsaa — —?“

„At du har Ret, din næsvisse Unge.“

„Kære Onkel“, sagde jeg, „jeg vil gerne bevise, at jeg ikke er næsvis ved at fortælle dig en Historie, hvori — — —“

Men allerede da var min Onkel ude af Syne. —

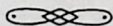
Den ondskabsfulde.

Løsning paa Præmieopgave I.

Blandt de talrige Løsninger, der er indløbet, var den af Aase Tomasson i Horsens Trop indsendte den længste, idet Ordet: „Verdenssnedrev“ bestaar af 14 Bogstaver. Da Ordet imidlertid er norsk og ikke findes i dansk Retskrivning, kan det ikke tages i Betragtning ved Bedømmelsen. Det længste danske Ord var „Murmelleirum“. Dette indsendtes af to Spejdere, nemlig Elisabeth Kerstens i Slagelse Trop og Inger Koppel i Horsens Trop. Ved Lodtrækning tilfaldt Præmien Elisabeth Kerstens, Slagelse.

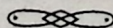
Spejdere!

Findes der ude i Landet en Trop, som er saa begavet, at den har skrevet en Spejderkomedie? — thi saa vilde undertegnede være meget taknemlig for at laane den, da vi agter at opføre en Komedie paa Troppens Fødselsdag 5. Juni — for vi trænger vældigt til nogle Penge i Kassen.

Tropsfører *C. Hoffmann*,
Brønderslev.

Redaktionen lader herved Forespørgslen gaa videre og anbefaler den kraftigt.

„Stærk og sej“.

(Fortsat.)

Den Aften sad de længere oppe end sædvanligt. De skulde næste Dag forlade Lejrpladsen her for at finde en ny, og det er altid med et vist Vemod, man forlader sine Lejrpladser — man elsker dem simpelt hen — meget mer end den Lejlighed i Byen, som man har boet i i syv Aar. De havde siddet ved Lejrbaalet og talt sammen, hyggeligt og fortroligt. Inger passede Baalet, hun var den fødte „Ildmand“. Hun fik Ild i et Baal en smaddervaaed Vinterdag, bare ved at se paa det, erklærede Bet altid. Nu laa hun og rodede og lavede et af disse glimrende smaa Lejrbaal, som var hendes Speciale. Alle Mennesker kan dyngge en Hob tørre Pinde ovenpaa en Bunke Papir og stikke Ild i det og lave et Baal, men de færreste Mennesker kan fremtrylle et lille klart Baal, som brænder i nogle faa tilstrækkelig trøskede Grene. Det er en Kunst, og i den Kunst var Inger Mester. — Bang! — Et højt Rabalder fra Køkkenteltet. Nete for op med et: „Hvad sagde jeg“ og styrtede hen mod Teltet med en Lommelampe, men kom et Øjeblik efter slukøret tilbage. Det var kun et Gryde-laag, der var væltet. Saa brød de op for at gaa til Ro. Baalet fik sin reglementerede Spand Vand, der hele Aftenen havde staaet lidt derfra. Patruljen „Stærk og sej“ tændte af Princip aldrig et Baal, selv det mest ufarlige, uden at den reglementerede Spand Vand var anbragt i Nærheden.

Nete gik til Ro med de andre, men en halv Time efter, da alle sov, tog hun sit Tøj udenfor, klædte sig paa og gik bevæbnet med Stav og Lummelygte ned til Køkkenteltet. En fem seks Meter derfra satte hun sig under en Busk og svøbte sig ind i sit Tæppe. Der gik en halv Time. Nete fordrev Tiden ved spændt at lytte til alle de dæmpede Lyde, der fylder Luften en Sommernat, og for

hver Lyd, hun hørte, prøvede hun at udfinde, hvad der nu mon foraarsagede netop den Lyd. Hun var ikke det mindste bange. Hun vidste, at en Snes Skridt fra hende laa de tre andre og kunde i paakommende Tilfælde vækkes ved Fløjte eller Raab, men for Resten kunde ingen opdage hende der under Busken i Mørket, saa længe hun selv sad stille. Efterhaanden blev hun søvnig — men saa — jo — det var ikke Indbildning — nu raslede det ganske lidt henne ved Køkkenteltet. Agnete var lysvaagen og spændt med det samme. Nu hørte hun tydeligt nogen rumstere derhenne. Hun smøg lydløst Tæppet af sig glød frem fra Busken. Med Lygten i venstre Haand og Fingeren paa Knappen, Fløjten i Munden og Staven i højre Haand nærmede hun sig lydløst Tomme for Tomme. Nu laa hun paa Knæ en Meter fra Teltet og stadig nussede det rundt derinde paa en underlig geshæftig Maade. Agnete havde Indtryk af, at Vedkommende havde meget travlt. Saa løftede hun Staven, trak Vejret dybt og samtidig med, at hun lod Staven falde paa det stramme Teltlærred med et ordentligt Klask, fløjtede hun af alle Kræfter og holdt Lommelampens Lysstraale hen mod Teltets Udgang. Hvis Agnete havde ventet at forskrække Tyven, saa naaede hun sin Hensigt, men hun havde næppe ventet selv at blive saa forbavset, som hun blev. Ud af Teltet for med Lynets Hast en halv Snes Dyr, nogle underlige højbenede Indretninger paa Størrelse med en lille Kat. Lis kom styrtende oppe fra Soveteltet fulgt af Bet og Inger, alle tre rystede over at vaagne ved en rasende Fløjten og opdage, at Nete var borte. Da Lis havde overbevidst sig om, at Nete var i god Behold, maatte denne til at aflægge Beretning over det skete og Lis var ikke naadig. Agnete havde forladt Teltet om Natten uden at vække en af Kammeraterne, det vidste hun var forbudt paa det strængeste. Agnete stod og rystede, naar Lis endelig blev vred, saa blev hun det ogsaa for

Alvor, og hun havde jo Grund til at være det, det indsaa Nete godt, noget af det mest utilgivelige i en Lejr er jo Overtrædelse af Lejrreglementet. Agnete var ikke stor paa det, da hun sammen med Bet og Inger traskede tilbage til Soveteltet. Lis undersøgte Køkkenteltet, før hun kom op ogsaa. Da hun uden et Ord havde lagt sig, satte Agnete sig op i sine Tæpper og sagde: „Hør Lis — jeg ved godt, at det var frygtelig tankeløst af mig dette her, og jeg skal gerne skrælle Kartofler i otte Dage, om du vil, men du skal altsaa sige mig, hvad det var for nogle mærkværdige Dyr, de lignede en Mellemting mellem en Gravhund og en Kat.“ Saa kunde Lis ikke holde sig alvorlig længere: „Nej — jeg kan tænke mig, at de har forbavset dig, de kære Dyr. Du har selvfølgelig aldrig set andre Pindsvin i dit Liv end de elendige sammenkrøbne Skabninger, som sidder og stritter i Skolens Naturhistoriesamling. Men hvis du tror, at Pindsvin ser saadan ud, naar de om Natten færdes omkring, saa tager du fejl. De er i Grunden hurtige og smidige Dyr og meget større, end man tænker sig. For Resten vidste jeg godt, at det var Pindsvin, der besøgte vort Køkkentelt om Natten. Husker I ikke Bladet, jeg fandt derinde i Morges. Hvordan skulde det komme der og blive gennemhullét, hvis det ikke netop var kommet derind paa Ryggen af en gammel Pindso. Men nu ikke et Ord mere — er i med — i Morgen bliver en drøj Dag, husk paa vi skal flytte. Godnat Pigebørn!“

(Fortsættes).

Til Tropsintendanterne.

Husk ved Indsendelse af Kontingent for Bladet ogsaa at sende Porto. Portoens beløb sig til 24 Øre Kvartalet for de første 15 Blade, 48 Øre for indtil 30 Blade, 72 Øre for indtil 45 Blade o. s. v.

Patruljenavne.

Trop	Patrulje	Patruljefører	Navn
I. Silkeborg	1ste	Dorith Hammer	Løven
"	2den	Sigrid Heide-Jørgensen	Kakelak
"	3die	Gerda Christensen	Pan
"	4de	Mathilde Nielsen	Bamsen
"	5te	Johanne Jochumsen	Mis
"	6te	Rigmor Jochumsen	Dax
III. Aalborg	1ste	Sigrid Aarup	Pilen
I. Fredericia	1ste	Ellen V. Voss	Bæveren
III. Aalborg	3die	Linda Terkildsen	Hjorten
I. Horsens	1ste	Inger Koppel	T — J — M
I. Hellerup	6te	Inger Juulsgaard	Lykken
I. Aarhus	4de	Gunver Weiergang	Raabukken
I. Aarhus	2den	Karen Boge-Danielsen	Go'on

Ophævede Patruljenavne.

II. Aalborg	2den	Gerda Gai	Bæveren
III. Aalborg	1ste	Sigrid Aarup	Danevirke

En Spejdertur.

Det var i Foraaret 1918 i April eller Maj Maaned, at vi havde en vældig sjov Tur til Taasinge. Vi var ca. 20 Spejdere og vi tog med vore Cykler over med Færge til Vindeby, hvorfra vi skulde cykle en Mils Vej til Vejen. Lige før vi kom dertil skulde vi igennem en Skov og der var alle Træerne helt lysegrønne. Da vi kom derover, gik vi straks i Gang med Frokosten liggende eller siddende i noget Græs, der ikke var fri for at være lidt fugtigt, hvilken Tilstand frembragte mere eller mindre heldige Bemærkninger. Kort efter begyndte vi saa smaat paa Forberedelserne til Middagsmaden, idet vi knækkede Brænde og skar Rabarberstilke i Stykker; men lige pludselig fik vi at vide, at der var en rædsom Tyv i Lejren. Der var et lille Træhus, hvorpaa der hang et Spejdertørklæde, og det skulde Tyven saa

faa fat i og stikke af med, inden en vis Tid var gaaet. Først var vi en 5—6 Stykker, der gik omkring ved Huset og passede paa, men tilsidst gik jeg alene sammen med een til nede ved Huset. Vi gik og talte om, hvem det kunde være, og saa siger vedkommende Person til mig, om jeg lige vilde gaa op til Baalet og se efter, hvormange der var. Jeg var dum nok til at gaa, og da jeg 2—3 Minutter efter kom tilbage, var ikke alene min frække Kammerat, men ogsaa Tørklædet væk. Jeg raabte straks Allarm, men selvfølgelig hittede vi hende ikke, og hun undslap for denne Gang Galgen. Lidt efter fik vi Middagsmad: Bayerske Pølser med Kartofler og Rabarbergrød. Pølserne var meget bedre end en vis anden Gang i Snevej, og Grøden var upaaklagelig, hvad Kvaliteten angik, derimod i Farven kunde der nok ønskes lidt mere, det vilde sikkert have hjulpet, dersom vi havde puttet lidt mørkerødt Silkepapir i. Vi fik forresten ogsaa Maageæg

og vores berømte Sømspiser satte ikke mindre end 9 Æg til Livs. Jeg var forresten saa heldig at vælte en Tallerkel. Grød ned i Skødet paa mig og sad saa der og væltede rundt i den dejligste Suppedas af Verden. Et rigtigt Uheld havde vi dog, og det var, at en af Spejderne blev syg og maatte følges hjem, men hun kom ikke længere end til en Skole lidt borte, hvor hun saa blev lagt ind. Vi andre fulgte straks efter, og medens hun laa paa langs inde i Huset paa en Sofa, ventede vi andre paa Skolepladsen, hvor vi morede os, saa godt vi kunde med Gymnastikapparaterne, ja! selv vor „adstadige“ Fører sprang Buk paa fuld Kraft, saa Skørterne stod hende om Ørene. (Hun var forresten ikke i Skorter, men i Gymnastikbukser). Jeg blev imidlertid kort efter sammen med en Kammerat sendt til Svendborg for at faa fat i en Vogn ned til Færgestedet. Vi masede paa, saa vi saa ud som druknede Mus, da vi endelig kom ned til Færgen. Resten af Forestillingen var jeg altsaa ikke med til, men jeg tror nok, at vi bagefter var enige om, at det havde været en smadderfin Tur.

„Rips“, Svendborg-Spejder.

En Brødoplevelse —

Tropskærren staar læsset med Brød ud over alle Bredder, og mere til. Spejderne staar og fylder det over fra Spandene og i Sækkene. Det er en dejlig Eftermiddag, og mange Mennesker gaar forbi paa deres Eftermiddagstur, deriblandt et elskende Par. I Forbifarten hører vi hende sige til ham: „Hvad er det der egentlig for noget?“ Han svarer hende (i en lidt overbærende Tone): „Det er disse her Pigespejdere, der render rundt og samler Rugbrød!“ Hun: „Ne’ee, Teobald — Du si’r da ikke, de render og samler i Skarnkasserne!“ Resten af Samtalen kunde desværre ikke høres, men Spejderne ser efter dem og ryster medlidende paa Hovedet.

Med stor Møje og Besvær havde vi faaet fire „Grise“, tykke og fede, slæbt fra Loftet og ned til Tropskærren, som stod udenfor Gadedøren og ventede. Naar vore Sække er rigtig fulde af Brød og snøret til, ligner de grangivelig Grise med Tryne og fire Ben. Grisene var tunge, og vi tre Spejdere stod længe og baksede for at faa dem op paa Kærren. Endelig laa de to deroppe velbehageligt og fyldte, medens de to andre endnu laa ondsksfuldt paa Jorden. Efter megen Hiv og Sving er den tredie kommet saa højt op, at den lige har faaet Trynen op over det kriminelle Punkt, da pludselig den ene Spejder udbryder: „Ta’ak — der kommer en Begravelse. I si’er da ikke, at vi skal staa her midt i Brødet og præsentere!“ Og med eet ta’er Pokker ved hende og hun bener ind i Gadedøren til Huset og lader de to andre om, hvad de vil gøre ved Grisen, der hænger og dingler mellem Himmel og Jord. I det samme siger den anden: „Næh — ved I nu hvad, dette her ser dog for grinagtig ud!“ Og ogsaa hun slipper Grisen, og vender sin Vej ind i Gadedøren. Med et velbehageligt Suk har Grisen faaet det ene Ben tilbage paa Jorden igen, og den tredie Spejder staar hjælpeløs med den og ser med Fortvivlelse Begravelsen komme nærmere og nærmere. Nej — saamænd om hun vil staa der med Grisen i den ene Haand, medens hun præsenterer med den anden. Hun lader Gris være Gris og løber ind i Gadedøren til de andre. Der falder de alle tre om paa Trapperne af Grin. Tænk — flygtet for en Begravelse og løbet fra en Tropskærre halvt læsset med Brød, medens Resten ligger paa Gaden. Egentlig er det forfærdeligt; den ene føler sig dybt krænkert over den anden lige ind til det inderste af sin Spejdersjæl. Da der var kommet lidt mere Ro over dem, lovede de hinanden, at dette her skal hverken Tropsføreren eller Resten af Troppen have noget at vide om. Ak — ja.

En der længes efter sine Grise.

gennem Indianernes Rækker og finde de skjulte Gulddepoter.

Øvelsen begynder med, at de fem Spejdere, der skal være Guldgravere, drager ud, f. Eks. Kl. 7. De faar en Time til at lave de fem skjulte Depoter. Disse skal ligge inden for en Cirkel med Hytten som Centrum og Radius 200 m, Kl. 8 ankommer Resten af Spejderne. I den næste halve Time sker følg.: Spejderne deles i Indianere og de frivillige. Indianerholdet skal være det største, saaledes at Indianerholdet = de frivillige + Guldgravere. Indianerholdet lægger sig i Afspærringskreds omkring Hytten (ikke nærmere end 200 m). De frivillige slaar Lejr ca. 2 km fra Hytten. De fem Guldgravere kan benytte Tiden til at bygge en Grenhytte. Kl. 8½ begynder selve Legen. De fem Guldgravere forlader efterhaanden Hytten og prøver at liste sig gennem Indianernes Kreds. I den første halve Time er de sikre indenfor denne. Først Kl. 9 — naar den sidste „Guldgraver“ forlader Hytten — maa Indianerne overskride den omtalte Grænsecirkel. Den sidste Spejder har den vanskeligste Opgave, idet hun skal se at slippe igennem den fremstormende Kæde af Indianere.

For Guldgravere gælder det om 1) at skjule Depoterne saa godt, at Indianerne ikke kan finde dem og 2) at bringe deres Guld til Guldgraverbyen.

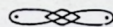
For Indianerne gælder det om, 1) at fange Guldgravere, 2) at opdage Depoterne, 3) at bringe al det tagne „Guld“ i Sikkerhed og 4) at være parat til at afslaa de frivilliges Angreb.

For de frivillige gælder det om, saa hurtigt som muligt efter den første Guldgravers Ankomst at overfalde Indianerne, dels for at tage til Fange og dels for at forhindre dem i frit at eftersøge Depoterne i Terrainet.

Guldsækkene kan passende være smaa Poser med Sand.

Hver Fange tæller 1 Point. Hver „Guldsæk“ 5 Points.

Der tages til Fange ved Afrivning af Armbind. Et saadant Armbind bør enhver Spejder altid have i sin Lomme. Det skal være 5 cm bredt og hvidt paa den ene, rødt paa den anden Side. Det lukkes omkring Armen med 2 Tryklaase og kan derfor let afriives. Det maa ikke hæftes med Sikkerhedsnaale eller Knuder. I de følgende Lege vil dette Armbind Gang paa Gang blive benyttet.

Rugbrødsindsamlingen.

Følgende fem Troppe har af Divisionen faaet tildelt en Plade til Standerstangen som Præmie for deres gode Resultater.

I. Horsens Tropp 67,00 kg tørret Rugbrød pr. Spejder.

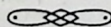
I. Fredericia Tropp 66,87 kg tørret Rugbrød pr. Spejder.

I. Aalborg Tropp	} 63,36 kg tørret Rug-	
II. Aalborg „		} pr. Spejder.
III. Aalborg „		

Af de øvrige Troppe har Silkeborg, Aarhus, Løgstør og Brædstrup indsendt en Opgørelse, der viser, at de har arbejdet med megen Energi og Alvor.

Som et Koriosum skal nævnes, at de 67,00 kg pr. Spejder svarer til 61 almindelige Rugbrød, som altsaa hver Spejder har indsamlet, skaaret paa Maskine eller sorteret, kørt paa Rugbrødsfabriken, hældt i Ovnene, afhentet, kørt til Damperen og ekspederet. Man kan deraf slutte sig til, at det Arbejde, Troppene i de to Vintermaaned har gjort, er særdeles respektabelt.

Johanne Marie Petersen,
Divisionschef.

Rapporter.

Rapport over Arbejdet i Fyns Division.
Frk. Joh. M. Brøgger, Grundsholm, Nyborg,
er udnævnt til Divisionsassistent paa Fyn.

I nogle af Troppene har Arbejdet været standset paa Grund af spansk Syge.

Der tænkes oprettet en Trop i Rudkøbing, som straks vil blive paa ca. 20 Spejdere.

E. Flagstad,
Divisionschef.

Rapport over Arbejdet i Sjællands Division.

1. *Birkerød*. 2.—2., 8.—2., 9.—2., 18.—2., 22.—2., 23.—2. Ture med Øvelser i Signalering, Samariter, Baaltænding, Rapporter og Meldinger bragt igennem Bistrup Hegn.

3 Spejdere indmeldt.

1. *Køge Trop* er oprettet med Frk. Sigrid Guldberg, Kirkestræde 21, Køge, som Tropsfører.

Troppen omfatter 12 Spejdere.

1. *Slagelse*. Patruljeture er afholdt hver Uge.

E. Flagstad,
Divisionschef.

1. *Hellerup*. 1.—2.—20. Øvelse i Dyrehaven med 3 Københavner-Troppe. Øvelsen gik ud paa at bringe 3 Rapporter gennem en Kæde af Spejdere uden at blive frataget Rapporterne. Baaltænding.

22.—2.—20. Marsch fra Hellerup Gymnasium til Klampenborg. Øvelse i Dyrehaven i 1½ Time. Kamp mellem et Anarkistparti og en Politistyrke om nogle vigtige Meddelelser, som Anarkisterne var i Besiddelse af. Meddelelserne maatte ikke afleveres til Lederen af Øvelsen, før de 1½ Time var gaaet.

Hver Onsdag Førermøde hos Tropsføreren.

E. Flagstad,
Tropsfører.

Aakirkeby Trop er traadt ind i Korpsset. Tropsfører: Fru Karen Hansen Jernbanegade, Aakirkeby. Troppen omfatter 11 Spejdere.

E. Flagstad,
Divisionschef.

Rapport over Arbejdet i Lolland-Falsters Division.

1. *Nykøbing F. Trop*. 1.—2. Gymnastiklærerinde, Frk. M. Winther fra Katedralskolen tiltræder som Tropsfører.

2.—2. Tropstur til Østersøen.

14.—2. Tropstur.

1. *Stubbekøbing Trop*. Spejderne: Esther Andersen og Fransis Rasmussen har indsamlet 69 Kr. til Wienerbørnene.

1. *Maribo Trop* arbejder for Øjeblikket særdeles godt.

Fru Martha Mikkelsen,
Divisionschef.

Rapport over Arbejdet i jyske Division.

1. *Varde Trop*. 2.—2.—1920. 2 Spejdere tager 40 km Vandreskjoldet med Udmærkelse.

3.—2. Husflidsmødre: Spejderne arbejder flittigt til den forestaaende Bazar i April Maaned.

5.—2. Samariterkursus.

7.—2. Møde med Drengespejdernes Førere. Det vedtoges at oprette et Drengespejderbureau i Tilfælde af den spanske Syges Opblussen.

8.—2. Signalering.

9.—2. Førermøde.

12.—2. Samariterkursus.

15.—2. 3 Spejdere tager 40 km Vandreskjoldet med Udmærkelse.

17.—2. 7 Spejdere tager Vaskemærket.

22.—2. Stafetløb og Signalering. Spejderne tænder Baal og laver The.

23.—2. Førermøde.

28.—2. Eksamen i Samarietergerning, de 20 Deltagere bestod. Kredslægen overrakte et Sølvbæger og Spejderne gav ham en „Rakket“.

29.—2. 2 Spejdere tager 60 km Vandreskjoldet med Udmærkelse.

1. *Silkeborg Trop*. Alt Arbejde standset paa Grund af den spanske Syge.

2 Spejdere indmeldt.

1. *Fredericia Trop*. 13.—2. Plan til Tropstur 15.—2. lægges.

15.—2. Tropstur med Terrænleg.

23.—2. Plan til Tropstur 29.—2. lægges.

28.—2. Troppen pakker og afsender det Tøj, Fredericia højere Almenskole har indsamlet til Wienerbørnene.

1. *Brædstrup Trop*. 16.—2. Afsendelse af det sidste Brød.

25.—2. Divisionschefen ankom 4½. Var paa Banegaarden for at tage imod.

25.—2. Øvelse i Skoven fra 5¼—6¼ (Negeroprør).

25.—2. Brædstrup Troppen beslutter sig til at spille Komædie til Fordel for Wienerbørnene.

28.—2. I.—II. Patr. til Øvelse i Skoven. Sporing, Negeroprør og Krig.

29.—2. Læseprøve.

1 Spejder udgaaet.

1. *Nykøbing M. Trop*. Den Dag Frk. Brøgger skulde rejse, var hele Troppen samlet for at sige Farvel og raabe længe leve.

Samariterkursus begyndt med II og III Patr. under Tropsføreren og Assistentens Ledelse.

8.—2. Højde og Afstands Bedømmelse.

9.—2. Øvelser i Kort.

16.—2. Gennemgang i Spejderbogen.

29.—2. Iagttagelsesøvelser og Terrænleg. 2 afgaaet, 1 indmeldt.

I. *Hjørring Trop*. Hele Troppen syer Toj til Wienerbørnene en Dag om Ugen og paa Patruljemøderne. Toj har Pige-spejderne faaet foræret af Byens Købmænd og nogle private Familier.

15.—2. Tropstur til Vandsted Plantage. Sporing. Hjem Kl. 11¹/₂.

29.—2. Tropstur. Terrænleg fra Kl. 10—12. Løb til 2. Kl. Proven fra Kl. 9—10. Hjemmarch Kl. 12.

1 Spejder udgaaet.

I. *Sjølund Trop*. 8.—2. Sammen med en Del Kammerater var vi ved Frederikshøj og havde den Glæde at se Grænsen paa et af de store „Overfartssteder“ „rustet“ paa forsk. Vis til Afstemningsdagene.

18.—2. Tur til Christiansfeldt.

Da Kristine Villadsen er flyttet herfra til Bagsværd, har vi saaledes maattet afstaa vor Patruljefører, som vi alle vil savne.

1 Spejder udgaaet.

III. *Aalborg Trop*. Troppen har faaet et Bandolér, paa Grund af Finansnød en kommen Gave.

I.—III. Patr. Ved Møder indøvet Sange, Knob, Tørklædeforbindinger og Morse.

II. Patr. Ingen Møder paa Grund af „spansk Syge“.

4.—2. Patruljeførerne hos Tropsf. Troppens Arbejde for Februar og Marts planlægges.

7.—2. Deltog Troppen i Kolonnemøde.

10.—2. Parade i Anledning af Afstemningen.

14.—2. Standerindvielse. Standeren indvies til Lydighed, Oprigtighed og godt Kammeratskab.

14.—2. Tropsmøde.

15.—2. Troppen vandt i Kolonneneturneringen.

28.—2. Tropsmøde.

II. *Aalborg Trop*. 7.—2. Tropsmøde Kl. 5—6¹/₂.

11.—2. II. Patr. Bazararbejder. Morse.

14.—2. Tropsmøde Kl. 4¹/₂—6. Samaritergerning baade for II Kl. Spejdere og Rekrutter.

14.—2. Gerd Andersen udnævnt til Tropsassistent. Sigrid Aarup udnævnt til Patruljefører i I. Patr. Ragna Jensen udnævnt til Intendant.

Troppens Spejdere har i Jan. og Febr. erhvervet 38 Duelighedstegn, 1 Spejder har taget Rekrutprøven og 3 Spejdere II. Kl. Proven.

17.—2. II. Patr. Bazararbejder. Sang.

18.—2. Førermøde. Planer for Optagelse af nye Spejdere og Juniorspejdere; desuden ordnes en Del nye Forhold i Troppen.

21.—2. Tropsmøde Kl. 4¹/₂—6. Samaritergerning som 14.—2.

25.—2. II. Patr. Øvelser til II. Kl. Bazararbejder

28.—2. Tropsmøde Kl. 4¹/₂—6. Uddeling af Duelighedstegn. En ny Spejder aflægger Spejderløftet. Bazargenstandene flyttes ned i en Kælder og de returnerede Sække ordnes.

29.—2. Tropstur. Signalering. Baaltænding. Ordonnansøvelse.

2 Spejdere udgaaet. 1 Spejder indmeldt.

Aalborg Kolonne. 3.—2. Tropsføreremøde Kl. 8—10¹/₂. 5 Deltagere.

6.—2. 15 Spejdere assisterede ved en Aftenunderholdning til Fordel for ubemidlede Sønderjyder. (Rejse til Afstemningen).

7.—2. Kolonnenemøde. Kl. 5—6. 45 Deltagere. Kolonnenraadet var til Stede. Bazaren maa paa Grund af spansk Syge udsættes, men det bestemmes, at vi derfor vil forberede den saa meget bedre og grundigere.

7.—2. Sangøvelser i Katedralskolens Sangsal 7¹/₂—8¹/₂.

15.—2. Sangøvelser i Katedralskolens Sangsal 9—10.

15.—2. Kolonnenetur Kl. 10—12¹/₂. Konkurrence mellem Tropperne i Signalering, Ordonnansstjeneste og Stafetløb.

21.—2. Sangøvelser i Katedralskolen Kl. 7—8.

Sangøvelserne er ledet af Tropsfører Frk. Estrid Lund.

I. *Horsens Trop*. 1.—2. Tropstur til Bygholm. Sporing og Snigøvelse i Skoven.

8.—2. Tropperne stillede Kl. 7¹/₄ Fmd. paa Banegaarden. Parade for de Sønderjyder, som rejste her fra Byen ned at stemme. Tur til Bygholm. Parade for Flaget. Øvelse til Stafetløb. Kl. 9¹/₄ Parade paa Banegaarden for Sønderjyder, der rejste gennem Byen. Frivillig Tur til Sundet. Baaltænding og lavede The. Kl. 7¹/₂ var Troppen indbudt til at overvære K. F. U. M. Spejdernes Fest. Hørte et glimrende Foredrag af Korpssekretær cand. theol Fabricius om Spejderbevægelsen med Lysbilleder.

10.—2. Kl. 1 Parade for Flaget i Statskolens Gymnastiksal. Divisionschef Frk. Petersen talte om Sønderjylland.

27.—2. Samariterkursus begyndte hos Læge Viggo Lund for Pionerne. Ved en Fejltagelse er det glemt at skrives, at Biba Lund er udnævnt til Patruljefører d. 3.—12.—19 for V. Patr. Da Patruljefører Elsa Bagger Sørensen ikke har Tid til at være Patruljefører længere, er Patruljen ophævet og Spejderne fordelt i de andre Patruljer.

For Tiden arbejder 3 Wienerpiger som

Gæster i Troppen. Skønt ingen af dem kan snakke Dansk, kan vi dog godt gøre os forstaaelig for hinanden. De deltager med levende Interesse i Troppens Arbejde, og da en af dem er „Wandervogel“, kan vi ogsaa lære noget af dem.

2 Spejdere indmeldt.

1. *Kolding Trop*. 5.—2. Efter et Foredrag om Polen samlede 4 Spejdere ind til polske Børn. 349,42 Kr.

8.—2. Førermøde. Eventuelt.

Fra 21.—2. har 7 Spejdere gaaet til Samariterkursus hos Fru Læge Diderding, Kbhn. Afsluttende Eksamen d. 4.—3.

1. *Brønderslev Trop*. Spejderne har tegnet Medlemmer til „Røde Kors“ Brønderslev Afdeling.

8.—2. Samledes Kl. 9 hos Tropsføreren. Marcherede $\frac{1}{4}$ Mil til en Granplantage. Sporing. Den første Hjælp; en syg blev transporteret til Sygehuset og vi saa, hvorledes Sygeplejersken behandlede Patienten. Hjem Kl. 12.

8.—2. Indviede et Stykke Jord paa 2 Skp. Land, som er skænket Troppen. Patruljerne har haft Konkurrence om den bedste Plan til en Hytte og hvorledes Jorden skal dyrkes. Begge Planer fandtes lige gode.

2 Spejdere udmeldt.

1. *Logstør Trop*. 5.—2. Samaritergerning.

8.—2. Besøg af Tropsfører Frk. Appelt, Aalborg. Havde Samaritergerning med Spejderne. Om Eftermiddagen samledes vi til fælles Kaffe bord, hvor Frk. Appelt uddelte 2 Kl. Mærker til alle. Har ellers ligget stille paa Grund af spansk Syge.

Patruljen har af Divisionschefen faaet Tilladelse til at bære Navnet „Aldrig gi' tabt“.

1. *Aarhus Trop*. 1.—2. Tropstur Terrænleg.

5.—2. Tropsmøde angaaende Sønderjydersnes Gennemrejse til Afstemningen i

1. Zone. Tropperne skulde efterse Pas og hjælpe med Bagagen, Pigerne fik Ordre.

7.—2. Afhentede Sønderjyderne ved de forskellige Banegaarde og hjalp til med Wienerbørnene. 10 af Pigerne arbejdede til Kl. 1 $\frac{1}{2}$ om Natten med at servere Kaffe til Sønderjyderne.

8.—2. Stillede Kl. 6 $\frac{3}{4}$ om Morgen, marcherede med de gule Spejdere til Banegaarden; vi traadte an ved Toget med Sønderjyderne og sang: „Der er et yndigt Land“, da Toget kørte, raabte vi Hurra, bagefter stor Parade med de grønne og gule Spejdere. Pastor Wagner takkede Spejderne.

19.—2. Førermøde.

22.—2. Parade. Frk. Rasmussen blev præsenteret for Troppen som Tropsfører; derefter en vellykket Tur til Stranden, hvor Troppen viste forsk. Spejderfærdigheder, bagefter Terrænleg. 45 Piger deltog. Traadte af paa store Torv.

29.—2. Førermøde.

7 Spejdere indmeldt, 5 udgaaet.

1. *Frederikshavn Trop*. Til Jul pyntede hver Patr. et Juletræ, som de gav til en fattig Familie.

1.—2. Tropstur.

7.—2. Troppen var med Byens Musikkorps i Spidsen og nogle af Drengespejderne ved Banegaarden for at sige „Farvel“ til de Sønderjyder, der skulde ned at stemme. De fik nogle kraftige Spejderhurraer med paa Vejen.

1. *Frederikshavn Trop*. 10.—2. 1. Patr. hos-Tropsf. Syning til Basaren, der atter er udsat paa Grund af den „Spanske“.

11.—2. 2. Patr. til Syning hos Tropsf.

13.—2. 3. Patr. til Syning hos Tropsf.

15.—3. Tropstur. Eksersits. 12 Spejdere. Resten „Spanske“.

17.—2. 4. Patr. Sytime.

2 Spejdere afgaaet.

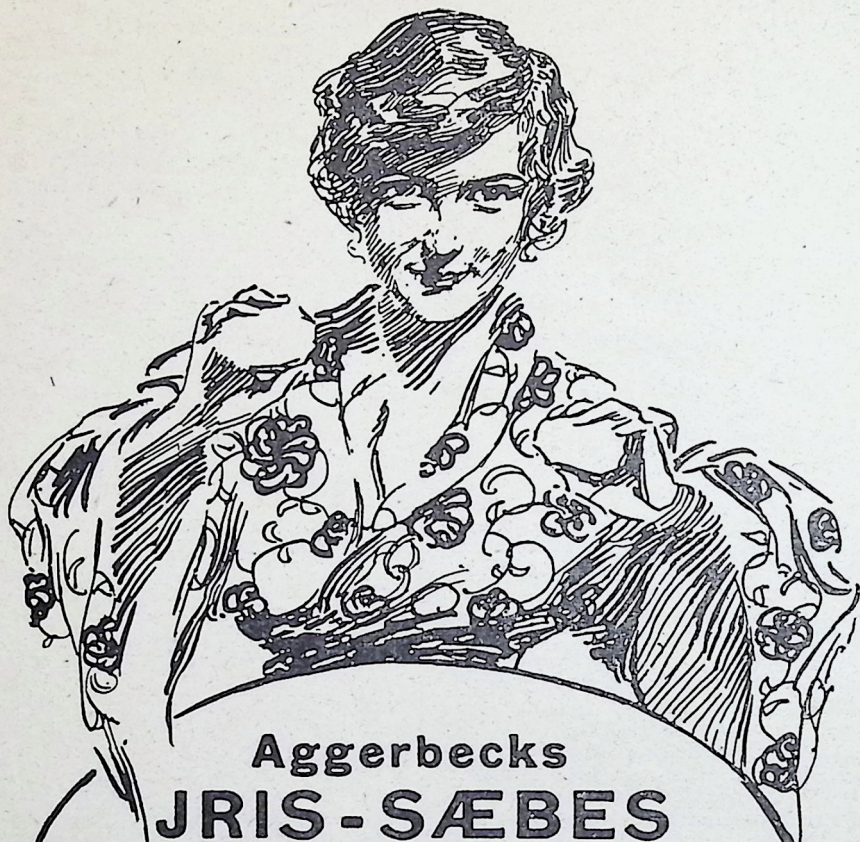
Johanne Marie Petersen,
Divisionschef.

STORE KONGENSGADES BOG- OG PAPIRHANDEL

Store Kongensgade 35 Telefon Central 12,576
København K.

Stort Udvalg af Spejderliteratur.

Aggerbecks
JRIS-SÆBES

milde, flødelignende Skum er særlig
velegnet til at rense Porerne, stimulere Hud-
virksomheden, gøre Huden smuk og smidig,
Teinten klar og ren, Hals og Hænder
hvide og bløde.